

Od: eia@samospravydomov.org
Odoslané: pondelok, 17. februára 2025 10:29
Komu: oszp.PD@minv.sk
Kópia: 'Jan Tkac'; zds-mailing-list@googlegroups.com
Predmet: OU-PD-OSZP-2025/001080-022 (EIA: Výroba kyseliny dimetylolpropiónovej)

Odvolať sa voči rozhodnutiu Okresného úradu Prievidza zo zisťovacieho konania č. OU-PD-OSZP-2025/001080-022

Podľa §19 zákona o životnom prostredí č.17/1992 Z.z. „Každý, kto zistí, že hrozí poškodenie životného prostredia alebo že k nemu už došlo, je povinný urobiť v medziach svojich možností nevyhnutné opatrenia na odvrátenie hrozby alebo na zmiernenie následkov a bez meškania ohlásiť tieto skutočnosti orgánu štátnej správy; povinnosť zasiahnuť nemá ten, kto by tým ohrozil život alebo zdravie svoje alebo blízkej osoby.“

Po oboznámení sa s rozhodnutím zo zisťovacieho konania č. OU-PD-OSZP-2025/001080-022 (ďalej ako „rozhodnutie EIA“) sme identifikovali hrozbu poškodenia životného prostredia spočívajúcu vo vydaní rozhodnutia vydaného v rozpore s verejnými záujmami životného prostredia chránených právnymi predpismi v oblasti životného prostredia, ktoré neboli vôbec alebo nedostatočne uplatnené v zisťovacom konaní a preto aj výsledok zisťovacieho konania je v rozpore s verejnými záujmami životného prostredia chránených týmito právnymi predpismi:

1) Podľa čl.44 Ústavy SR:

- (1) Každý má právo na priaznivé životné prostredie.
- (2) Každý je povinný chrániť a zveľaďovať životné prostredie a kultúrne dedičstvo.
- (3) Nikto nesmie nad mieru ustanovenú zákonom ohrozovať ani poškodzovať životné prostredie, prírodné zdroje a kultúrne pamiatky.
- (4) Štát dbá o šetrné využívanie prírodných zdrojov, o ochranu poľnohospodárskej pôdy a lesnej pôdy, o ekologickú rovnováhu a o účinnú starostlivosť o životné prostredie a zabezpečuje ochranu určeným druhom voľne rastúcich rastlín a voľne žijúcich živočíchov.
- (5) Poľnohospodárska pôda a lesná pôda ako neobnoviteľné prírodné zdroje požívajú osobitnú ochranu zo strany štátu a spoločnosti.
- (6) Podrobnosti o právach a povinnostiach podľa odsekov 1 až 5 ustanoví zákon.

Podľa §12 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí „(1) Prípustnú mieru znečisťovania životného prostredia určujú medzné hodnoty ustanovené osobitnými predpismi; tieto hodnoty sa určia v súlade s dosiahnutým stavom poznania tak, aby sa neohrozovalo zdravie ľudí a aby sa neohrozovali ďalšie živé organizmy a ostatné zložky životného prostredia. (2) Medzné hodnoty sa musia určiť s prihliadnutím na možné kumulatívne pôsobenie alebo spolupôsobenie znečisťujúcich látok a činností.“

Podľa §17 ods.2 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí „Každý, kto využíva územia alebo prírodné zdroje, projektuje, vykonáva alebo odstraňuje stavby, je povinný také činnosti vykonávať len po zhodnotení ich vplyvov na životné prostredie a zaťaženie územia, a to v rozsahu ustanovenom týmto zákonom a osobitnými predpismi.“

Podľa §18 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí „Každý, kto svojou činnosťou znečisťuje alebo poškodzuje životné prostredie alebo kto využíva prírodné zdroje, je povinný na vlastné náklady zabezpečovať sledovanie tohto pôsobenia a poznať jeho možné dôsledky.“

Podľa čl.29a zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (legislatívny odkaz „22“) odkazuje na ustanovenie §5 zákona o životnom prostredí o únosnom zaťažení územia):
Príslušný orgán v rámci posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti a posudzovania zmeny navrhovanej činnosti hodnotí obdobie prípravy navrhovanej činnosti a jej realizácie, a ak je to odôvodnené povahou navrhovanej činnosti, aj etapu jej ukončenia spojeného s likvidáciou, sanáciou alebo rekultiváciou, a to najmä z hľadiska

- a) *únosného zaťaženia územia²²⁾*
- b) *dôsledkov bežnej činnosti a rizika možných havárií*
- c) *kumulatívnych a súbežne pôsobiacich javov, a to v rôznych časových horizontoch a s prihliadnutím na ich nezvratnosť*
- d) *prevencie, minimalizácie, prípadne kompenzácie priamych a nepriamych vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny na životné prostredie*
- e) *použitých metód hodnotenia a úplnosti informácií*
- f) *porovnania s najlepšími dostupnými technikami.*

Ústavný imperatív účinnej ochrany a starostlivosti viaže ako navrhovateľa pri príprave zámeru (čl.44 ods.2 a ods.3 Ústavy SR) tak aj úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie (čl.44 ods.4 Ústavy SR) pri rozhodovaní; základný výklad skutočného obsahu tohto ústavného imperatívu sa v zmysle čl.44 ods.6 Ústavy SR vysvetľuje pomocou zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí. Keďže normatív §12 zákona o životnom prostredí je systematikou zákona ako aj jeho obsahom a účelom definovaný ako jedna zo základných zásad právnej ochrany životného prostredia, jeho použitie najmä v procese EIA je obligatórne ako zo strany navrhovateľ (resp. ním povereného odborného spracovateľa zámeru), tak aj úradu pri vyhodnocovaní vplyvov na životné prostredie nielen ako zákonná povinnosť navrhovateľa a úradu ale aj ako rozširujúca interpretácia čl.44 Ústavy SR.

Žiaden z vplyvov na životné prostredie nebol vyhodnotený zákonom predpokladaným spôsobom v zmysle §12 zákona o životnom prostredí v spojení s §29a zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a to porovnaním predpokladaných kumulatívnych hodnôt zaťaženia životného prostredia faktormi meranými v technických jednotkách a ich porovnaním s prahovými hodnotami podľa regulačných noriem osobitných právnych predpisov chrániacich životné prostredie alebo jeho zložky. Vplyvy na životné prostredie boli vyhodnotené nepreskúmateľne. Aké sú množstvá znečisťujúcich látok vypúšťaných do ovzdušia? A aké sú množstvá znečisťujúcich látok vypúšťaných do vôd? Aké je celkové zaťaženie hlukom? Aké je riziko vyplývajúce zo záplav, ako je eliminované a aké škody hrozia ak sa napriek tomu hrozba zmien na škodu: Ide o príklady otázok, ktoré si každý člen zainteresovanej verejnosti kladie aby identifikoval charakter vplyvov zámeru na životné prostredie a jeho intenzitu a rozsah. Ide aj o právne relevantné vecné vyhodnotenie identifikovaných vplyvov na životné prostredie.

Namiesto zákonom predpokladaného vyhodnotenia vplyvov navrhovateľ uvádza subjektívne tabuľkové vyhodnotenie, ktoré však nemôže nahradiť zákonom predpokladané a teda obligatórne vyhodnotenie v zmysle §12 zákona o životnom prostredí.

Uvedený nedostatok sa týka aj obsahu a textu zámeru (porušenie §18 zákona o životnom prostredí v spojení s §12 zákona o životnom prostredí); navrhovateľ preto nemôže legitímne očakávať, že mu bude vydané a konvalidované rozhodnutie EIA, ktoré nedostatočne vyhodnotilo vplyvy na životné prostredie.

Účelom zákona o životnom prostredí je podľa jeho §1 „Zákon vymedzuje základné pojmy a ustanovuje základné zásady ochrany životného prostredia a povinnosti právnických a fyzických osôb pri ochrane a zlepšovaní stavu životného prostredia a pri využívaní prírodných zdrojov; vychádza pritom z princípu trvalo udržateľného rozvoja.“

Podľa §2 až §10 zákona o životnom prostredí „Životným prostredím je všetko, čo vytvára prirodzené podmienky existencie organizmov vrátane človeka a je predpokladom ich ďalšieho vývoja. Jeho zložkami sú najmä ovzdušie, voda, horniny, pôda, organizmy. Ekosystém je funkčná sústava živých a neživých zložiek životného prostredia, ktoré sú navzájom spojené výmenou látok, tokom energie a odovzdávaním informácií a ktoré sa vzájomne ovplyvňujú a vyvíjajú v určitom priestore a čase. Ekologická stabilita je schopnosť ekosystému vyrovnávať zmeny spôsobené vonkajšími činiteľmi a zachovávať svoje prirodzené vlastnosti a funkcie. Únosné zaťaženie územia je také zaťaženie územia ľudskou činnosťou, pri ktorom nedochádza k poškodzovaniu životného prostredia, najmä jeho zložiek, funkcií ekosystémov alebo ekologickej stability. Trvalo udržateľný rozvoj spoločnosti je taký rozvoj, ktorý súčasným i budúcim generáciám zachováva možnosť uspokojovať ich základné životné potreby a pritom neznižuje rozmanitosť prírody a zachováva prirodzené funkcie ekosystémov. Prírodné zdroje sú tie časti živej alebo neživej prírody, ktoré človek využíva alebo môže využívať na uspokojovanie svojich potrieb. Obnoviteľné prírodné zdroje majú schopnosť sa pri

postupnom spotrebúvaní čiastočne alebo úplne obnovovať, a to samy alebo za prispenia človeka. Neobnoviteľné prírodné zdroje spotrebúvaním zanikajú. Znečisťovanie životného prostredia je vnášanie takých fyzikálnych, chemických alebo biologických činiteľov do životného prostredia v dôsledku ľudskej činnosti, ktoré sú svojou podstatou alebo množstvom cudzorodé pre dané prostredie. Poškodzovanie životného prostredia je zhoršovanie jeho stavu znečisťovaním alebo inou ľudskou činnosťou nad mieru ustanovenú osobitnými predpismi. Ochrana životného prostredia zahŕňa činnosti, ktorými sa predchádza znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia alebo sa toto znečisťovanie alebo poškodzovanie obmedzuje a odstraňuje. Zahŕňa ochranu jeho jednotlivých zložiek, alebo konkrétnych ekosystémov a ich vzájomných väzieb, ale aj ochranu životného prostredia ako celku. Ekologická ujma je strata alebo oslabenie prirodzených funkcií ekosystémov vznikajúca poškodením ich zložiek alebo narušením vnútorných väzieb a procesov v dôsledku ľudskej činnosti.“

Je nepochybné, že zámer predstavuje taký zásah do životného prostredia, ktoré predstavuje aj jeho znečistenie; otázkou je, či vo výsledku bude tento zásah prijateľný a či sa vo výsledku obnoví udržateľná ekologická stabilita územia v zmysle relevantných právnych predpisov a teda či takýto zásah bude podľa §11 zákona o životnom prostredí predstavovať prijateľnú ľudskú činnosť.

Kedže rozhodnutie zo zisťovacieho konania oprávňuje navrhovateľa požiadať o povolenie konanie, je nutné v zisťovacom konaní preukázať, že zásah do životného prostredia spôsobený realizáciou zámeru je prijateľný a prijateľný je vtedy, ak sú vplyvy na životné prostredie podľa osobitných predpisov v limite prahových hodnôt.

Kedže žiaden z vplyvov na životné prostredie nebol vyhodnotený zákonom predpokladaným spôsobom v zmysle §12 zákona o životnom prostredí v spojení s §29a zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a to porovnaním predpokladaných kumulatívnych hodnôt zaťaženia životného prostredia faktormi meranými v technických jednotkách a ich porovnaním s prahovými hodnotami podľa regulačných noriem osobitných právnych predpisov chrániacich životné prostredie alebo jeho zložky - tak nebolo ani zistené, či je vôbec prípustný.

Avšak aj zámer spĺňajúci limity prahových hodnôt osobitných právnych predpisov nemusí obnoviť ekologickú stabilitu územia; preto je potrebné vyhodnotiť nielen prípustnosť ale aj veľkosť vplyvov a ich významnosť a to spôsobom podľa §12 zákona o životnom prostredí a teda porovnaním predpokladaných hodnôt s prahovými. Takým spôsobom sa podarí identifikovať nedostatky alebo rezervy zámeru, ktoré je možné eliminovať alebo zmierniť environmentálnymi opatreniami, ktoré sú tiež predmetom rozhodnutia.

Ak sú informácie o životnom prostredí uvedené v zámere dostatočné na kvalifikované rozhodnutie o prípustnosti a obnove ekologickej stability územia – potom nie je potrebné ďalšie posudzovanie zámeru. Ak však nie sú ani po konaní konzultácie či doplňujúcich informáciách tieto informácie o životnom prostredí dostačujúce, je potrebné ďalšie posudzovanie.

Vzhľadom na skutočnosť, že zámer ale ani úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie si nezistil ani len základné vplyvy zámeru a ich mieru zákonom predpokladaným spôsobom podľa §12 zákona o životnom prostredí, potom je jeho rozhodnutie síce založené na nejakých informáciách ale nie na úplnom a komplexnom poznaní týchto vplyvov, hoci ide o podstatu, účel a obsah zisťovacieho konania a rozhodnutia EIA ako jeho výsledku.

Podľa NS SR č. 6Sžf/1/2009 „za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno podľa názoru Najvyššieho súdu SR považovať také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne výrok, ktorý je vnútorne rozporný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok, čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania a kto bol rozhodnutím zaviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s odôvodnením, absencia právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj ich nejednoznačnosť. ... Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že v rozhodnutí absentujú skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu. **Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov je založená na nedostatku dôvodov skutkových zistení, o ktoré sa opierajú rozhodovacie dôvody. Za takéto vady možno považovať prípady, keď rozhodnutie je založené na**

skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne na dôkazoch získaných v rozpore so zákonom alebo prípady, keď nie je zrejmé, či nejaké dôkazy boli v konaní vykonané.“

V danom prípade nejde o absolútny nedostatok dôvodov (nejaké dôvody úrad pre rozhodnutie zjavne mal), ale ide o nedostatok dôvodov v obsahu, štruktúre a rozsahu predpokladaných právnymi predpismi a to konkrétne nedostatok dôvodov podľa §12 zákona o životnom prostredí v spojení s §29a zákona o životnom prostredí ako aj absencia uvedenia konkrétnych kritérií, ktoré boli pre rozhodnutie rozhodujúce.

Z uvedeného dôvodu je napadnuté rozhodnutie EIA čiastočne nepreskúmateľné pre čiastočný nedostatok dôvodov, ktoré sú právnymi predpismi na úseku účinnej ochrany a starostlivosti o životné prostredie vyžadované ako súčasť základných zásad ochrany životného prostredia a preto napadnuté rozhodnutie EIA je vecne nesprávne a nezákonné pre porušenie verejného záujmu ochrany životného prostredia podľa §12 zákona o životnom prostredí.

Ak sa však nedodržali ani len základné zásady ochrany životného prostredia, potom len ťažko možno hovoriť o ústavne súladnom konaní ako zo strany navrhovateľa (nedostatočne spracovaný zámer) tak aj zo strany úradu posudzovania vplyvov na životné prostredie (nedostatočne vyhodnotený projekt).

Takáto skutková a právna situácia si vyžaduje ingerenciu zainteresovanej verejnosti podľa §19 zákona o životnom prostredí v spojení s čl.9 ods.2 až ods.4 Aarhuského dohovoru a teda aby zainteresovaná verejnosť vykonala všetky úkony smerujúce k účinnej právnej náprave a to či už v samotnom konaní (využitie opravných prostriedkov) ale aj súdnej ochrany (správna žaloba), čo týmto odvolaním ZDS ako subjekt zainteresovanej verejnosti aj robí.

Uvedený nedostatok sa dá formulovať aj ako nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov pre vyhodnotenie a uplatnenie kritéria čl.1.1, 1.4, čl.1.5, čl.1.6, čl. 1.7, čl.11.3, čl.11.4, čl.11.1, čl.11.2, čl. 11.4, čl.11.5 a čl.11.6 prílohy č.10 k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie nakoľko z §12 zákona o životnom prostredí vyplýva, že na uplatnenie týchto kritérií je nutné porovnať veľkosť predpokladaného vplyvu s prahovou hodnotou osobitného zákona; ak je predpokladaný vplyv blízko prahovej hodnoty, potom je dôvodné uvažovať o ďalšom posudzovaní a uplatnení zmierňujúcich opatrení. Všetky vplyvy uvedených kritérií sa týkajú takých vplyvov, ktoré sú regulované osobitnými zákonmi ktoré uvádzajú prahové hodnoty znečistenia a zaťaženia životného prostredia.

Ide pri tom o zámer, ktorého hlavné vplyvy sú predmetom práve vyššie vymenovaných kritérií čl. 1.1, 1.4, čl.1.5, čl.1.6, čl. 1.7, čl.11.3, čl.11.4, čl.11.1, čl.11.2, čl. 11.4, čl.11.5 a čl.11.6 prílohy č.10 k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie – ak však tieto neboli reálne použité pri rozhodovaní, potom je nejasné na základe akých kritérií a na základe akej úvahy týkajúcej sa kritérií vlastne úrad rozhodol.

- 2) Skutkový stav nebol zistený a zisťovaný úradom posudzovania vplyvov na životné prostredie ale bol mechanicky bez akejkoľvek vlastnej zisťovacej činnosti úradu premietnutý do odôvodnenia rozhodnutia ako opis navrhovanej činnosti resp. jej zmeny. Ide o plagiátorské použitie cudzieho textu bez toho, aby úrad v odôvodnení uviedol, že ide o úplne prevzaté texty navrhovateľa a nie vlastné skutkové zistenia úradu. Úrad tak konal v rozpore so zásadou materiálnej pravdy, ktorá prikazuje orgánu verejnej moci zistiť skutkový stav úplne a presne.

Namiesto zdôvodnenia a úvahy o použití kritérií podľa prílohy č.10 k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie úrad uviedol v odôvodnení rozsiahle plagiátorské prekopírovanie súvislých častí zámeru, čím zastiera absenciu použitia vlastnej správnej úvahy. Plagiátorské okopírovanie zámeru sa v odôvodnení rozhodnutia začína textom:

„Predmetom navrhovanej činnosti je výroba kyseliny dimetylolpropiónovej (DMPA) v existujúcom areáli so zameraním na chemickú výrobu v obci Nováky. Hlavným využitím DMPA je výroba polyuretánových disperzií pre oblasť špeciálnych náterov a lakov predovšetkým pre automobilový priemysel ako exteriérová a interiérová ochrana. Navrhovaná činnosť predstavuje novú vedecko-výskumnú činnosť, určenú na testovanie novej výroby v rámci chemického areálu. ...“

a končí textom:

„Vplyvy na krajinu

Navrhovaná činnosť je umiestnená v zastavanom území obce, v územnom pláne vymedzenej ako priemyselná zóna. Z pohľadu širšieho okolia je dotknuté územie v intenzívne využívanej krajine a činnosť nie je takého rozsahu a charakteru aby ovplyvnila krajinnú štruktúru, prípadne spôsobila zmenu scenérie krajiny a krajinného obrazu širšieho územia oproti súčasnému stavu. Z hľadiska štruktúry krajiny nedôjde k zmene charakteristiky katastrálneho územia, nakoľko sa zmena realizuje na zastavanom území a charakter výstavby si nevyžaduje záber poľnohospodárskej pôdy, ani jeho rozširovanie. Nový technologický prvok realizovaný v rámci navrhovanej činnosti bude umiestnený v existujúcom priemyselnom areáli. Územie nezasahuje do žiadneho ekologicky významného prvku krajiny. Bude v krajine rešpektovať prvky s ekostabilizačnou funkciou a jej realizáciou nedôjde k zníženiu ekologickej stability dotknutého územia.“

Na zastretie plagiátorstva a nevykonania vlastného zistenia skutkového stavu ohľadne relevantných vplyvov zámeru úradom sa zneužíva skutočnosť, že štruktúra zámeru podľa prílohy č.8a alebo podľa prílohy č.9 k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie vymedzuje obsahové náležitosti a štruktúru zámeru tak, že svojimi názvami korešpondujú s kritériami podľa prílohy č.10 k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Uvedené slúži k tomu, aby sa navrhovateľ zameral na relevantné skutočnosti a súčasne aby úrad mohol dostatočne ľahko tieto vplyvy vyhodnocovať a rozhodnúť o nich. Nemá to však slúžiť na to, aby úrady plagiátorským okopírovaním textu zámeru nevykonali vlastnú zisťovaciu úlohu.

Keďže podľa §29 ods.3 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie sa jadro rozhodnutia zakladá na vyhodnotení kritérií podľa prílohy č.10 k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, podstata odôvodnenia musí jednoznačne uviesť ako úrad ustálil skutkový stav ohľadne vplyvov na životné prostredie a ktoré vplyvy úrad posúdil ako najvýznamnejšie resp. ktoré vplyvy v kontexte kritérií zisťovacieho konania boli pre rozhodnutie určujúce a podstatné.

Plagiátorstvo je definované nasledovne (https://midas.uniba.sk/?page_id=189):

Plagiátorstvo je neoprávnené prebratie myšlienky (teórie, záverov, hypotéz, metafor), a to nielen úplné, ale i čiastočné (teda len s malými či povrchnými úpravami) bez odkazu na ich pôvodcu.

Plagiát je cudzie dielo (alebo jeho časť), ktoré autor vysokoškolskej práce prehlasuje za vlastné a uvádza ho (ju) za vlastné.

Ak teda úrad mechanicky doslovne prevzal tvrdenia navrhovateľa o vplyvoch navrhovanej činnosti na životné prostredie a vydával ich za svoje zistenia a/alebo ich vydával za svoje úvahy, potom možno hovoriť o plagiátorstve úradníka rozhodujúceho vo veci životného prostredia. Vzhľadom na skutočnosť, že úrad rozhoduje o verejných záujmoch životného prostredia a má si v zmysle zásady materiálnej pravdy sám zistiť skutkový stav úplne a presne, potom je plagiátorstvo pri rozhodovaní neprípustnou a neoprávnenou metódou uvažovania úradu, lebo o záujmoch, právach a povinnostiach navrhovateľa rozhoduje nie na základe vlastných objektívnych úradných skutkových zistení ale výlučne na základe tvrdení navrhovateľa a teda na základe tvrdení subjektu, ktorý má na finálnom rozhodnutí priamy záujem.

Ide tak ipso facto o predpojaté rozhodovanie (vzťah úradníka veci), ktorý je založený na tom, že v záujme uľahčenia si vlastnej práce nekriticky prijíma informácie navrhovateľa, vydáva ich za vlastné a o právach a záujmoch životného prostredia rozhoduje na základe takejto faktickej predpojatosti. Súčasne subjekt zainteresovanej verejnosti (napr. ZDS) resp. jeho vyjadrenia sú účelovo bagatelizované s cieľom takto nepoctivo rozhodovať nielen o záujmoch navrhovateľa ale aj o verejných záujmoch životného prostredia. Úradník má pritom v zmysle ústavného imperatívu účinnej starostlivosti o životné prostredie chrániť predovšetkým verejný záujem životného prostredia a nie záujem navrhovateľa (ktorý dáva do popredia plagátorským prebratím do odôvodnenia rozhodnutia) ako aj nie záujem lajdáckeho úradníka „zjednodušiť“ si robotu.

Podľa NS SR č. 6Sžf/1/2009 „za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno podľa názoru Najvyššieho súdu SR považovať také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne výrok, ktorý je vnútorne rozporný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok, čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania a kto bol rozhodnutím zaviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s

odôvodnením, absencia právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj ich nejednoznačnosť. ... Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že v rozhodnutí absentujú skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu. **Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov je založená na nedostatku dôvodov skutkových zistení, o ktoré sa opierajú rozhodovacie dôvody. Za takéto vady možno považovať prípady, keď rozhodnutie je založené na skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne na dôkazoch získaných v rozpore so zákonom alebo prípady, keď nie je zrejmé, či nejaké dôkazy boli v konaní vykonané.**“

V danom prípade nebol samotným úradom zisťovaný skutkový stav relevantných vplyvov na životné prostredie hoci tento nedostatok bol maskovaný použitím plagiatu v texte odôvodnenia v rozsahu prebratia celej kapitoly IV. zámeru.

Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, či je predmetom zisťovacieho konania posúdenie vplyvov stavby na životné prostredie, alebo je predmetom technológia výroby s použitím vyhraňených chemikálií; resp. či nie je predmetom zisťovacieho konania súbeh posúdenia vplyvov stavby a výrobnej technológie.

- 3) V nadväznosti na predchádzajúce dva odvolacie body je napadnuté rozhodnutie nezrozumiteľné ešte aj z iných dôvodov, ako nedostatočného zistenia skutkových okolností uvedených v odvolacom bode „1)“ a odvolacom bode „2)“

Podľa NS SR č. 6Sžf/1/2009 „za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno podľa názoru Najvyššieho súdu SR považovať také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne výrok, ktorý je vnútorne rozporný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok, čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania a kto bol rozhodnutím zaviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s odôvodnením, **absencia právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj ich nejednoznačnosť.** ...“

Bez ohľadu na nedostatky uvedené v predchádzajúcich odvolacích bodoch, v odôvodnení rozhodnutia absentujú akékoľvek konkrétne právne závery vyplývajúce z rozhodujúcich skutkových okolností a tieto sa obmedzujú na všeobecné a nejednoznačné tvrdenie úradu. Skutkový stav (inak v rozhodnutí opísaný plagiatovsky) je všeobecný a nekonkrétny:

Vzhľadom na komplexné výsledky zisťovacieho konania, ktoré nepoukázali na predpokladané prekročenie medzných hodnôt alebo limitov ustanovených osobitnými predpismi v oblasti životného prostredia v dôsledku realizácie zámeru, teda príslušný orgán nedospel k záveru, že posudzovanie vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie z dôvodov uvedených dotknutou verejnosťou je opodstatnené. Výstupom zisťovacieho konania je rozhodnutie o tom, či sa navrhovaná činnosť bude posudzovať podľa zákona EIA, čo príslušný orgán s ohľadom na výsledky zisťovacieho konania vydal, pričom prihliadal na kritériá stanovené zákonom EIA (§29 ods. 3 a príloha č. 10) a stanoviská doručené k zámeru.

Okresný úrad Prievidza, OSŽP v rámci zisťovacieho konania posúdil navrhovanú činnosť z hľadiska povahy a rozsahu navrhovanej činnosti, miesta vykonávania navrhovanej činnosti, významu očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie obyvateľov, možnosti realizácie opatrení navrhnutých v zámere na odstránenie a zmiernenie nepriaznivých dopadov navrhovanej činnosti na životné prostredie a zdravie obyvateľov, pričom zbral do úvahy súčasný stav životného prostredia v dotknutom území a skutočnosť, že navrhovaná činnosť nezasahuje do chránených území európskeho významu Natura 2000. Pri rozhodovaní použil kritériá podľa prílohy č. 10 zákona o posudzovaní (transpozícia prílohy č. III Smernice 92/2011/EC o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie).

Pri svojom rozhodovaní prihliadal aj na stanoviská povoľujúceho orgánu, dotknutých orgánov a dotknutej obci. K zámeru bolo doručených celkom 11 stanovísk a vyjadrení od orgánov štátnej správy a samosprávy. Mesto Nováky požaduje posudzovanie zámeru podľa zákona o posudzovaní. Ostatné subjekty vyjadrili kladný postoj k navrhovanej činnosti, nepoukázali na zhoršenie kvality zložiek životného prostredia a podmienok ochrany verejného zdravia a z ich stanovísk nevyplývalo, že je

predpoklad očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie takého významu, aby vzniesli požiadavku na ďalšie posudzovanie navrhovanej činnosti. Okresný úrad Prievidza, OSŽP akceptoval podmienku Okresného úradu Prievidza, OSŽP- ŠVS, ŠSOO.

Trenčiansky samosprávny kraj, Okresný úrad Prievidza, OSŽP- OPK, Ministerstvo hospodárstva SR svoje písomné stanoviská k zámeru v zákone stanovenom termíne ani do termínu vydania tohto rozhodnutia nedoručili. V zmysle § 29 ods. 9 zákona o posudzovaní sa táto skutočnosť považuje za súhlasné stanovisko.

Aj právne závery sú všeobecné a nekonkrétne:

Okresný úrad Prievidza, OSŽP na základe komplexného preskúmania predloženého zámeru navrhovanej činnosti, doručených vyjadrení a stanovísk a zhodnotenia celkovej úrovne ochrany životného prostredia nezistil žiadne skutočnosti, ktoré môžu byť v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu životného prostredia alebo ktoré by v závažnej miere ohrozovali životné prostredie a zdravie obyvateľov. Realizáciou navrhovanej činnosti sa nepredpokladajú také významné negatívne vplyvy, ktoré by mali za následok zhoršenie stavu jednotlivých zložiek životného prostredia a zdravia obyvateľstva v dotknutom území oproti súčasnemu stavu, ktoré by bolo potrebné ďalej posudzovať podľa zákona o posudzovaní a komplexné výsledky zisťovacieho konania nepoukázali na predpokladané prekročenie medzných hodnôt alebo limitov ustanovených osobitnými predpismi v oblasti životného prostredia. Rizikám uvedeným v zámere je možné predchádzať zohľadnením, dodržaním a realizovaním opatrení na zamedzenie nepriaznivých vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie uvedenými v zámere v kapitole 4. v bode 10 zámeru.

Okresný úrad Prievidza, OSŽP na základe preskúmania predloženého zámeru k navrhovanej činnosti, vyjadrení subjektov konania, zistenia stavu z hľadiska zhodnotenia celkovej úrovne ochrany životného prostredia podľa zákona o posudzovaní konštatuje, že nie sú ohrozené ani neprimerane obmedzené alebo obmedzené práva a oprávnené záujmy subjektov konania a sú splnené podmienky podľa zákona o posudzovaní a predpisov upravujúcich konania, ktoré boli súčasťou zámeru k navrhovanej činnosti.

Na základe uvedených skutočností Okresný úrad Prievidza, OSŽP rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Z vyššie uvedeného nie je zrejmé, ktoré konkrétne kritéria pri rozhodovaní použil, či prihliadal na všetky (inak plagiátorské) „hľadiská“ a stanoviská doručené k zámeru alebo len niektoré; nie je zrejmé, či všetkým „hľadiskám“ a stanoviskám prisudzoval rovnakú váhu alebo niektoré považoval za významnejšie ako iné. Ide o nekonkrétne, všeobecné ustálenie skutkového stavu, ktoré sa navyše v identickom znení vyskytuje aj v iných rozhodnutiach zo zisťovacieho konania Okresného úradu Prievidza a tak je pochybnosť, či nejde aj v tejto časti len o mechanické prepisovanie vlastnej šablóny bez ohľadu na zámer.

Nie je zrejmé, nielen to, ktoré kritériá úrad pri rozhodovaní použil ale nie je zrejmé ani to, ako jednotlivé použité kritériá právne vyhodnotil; inak sa právne vyhodnocuje napr. vplyv na vody a inak vplyv na ovzdušie lebo každá z týchto zložiek je regulovaná iným osobitným právnym predpisom (vodný zákon resp. zákon o ochrane ovzdušia).

- 4) Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že úrad rozhodoval najmä formalisticky s ohľadom na formálne pravidlá zisťovacieho konania podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

V odôvodnení nepoužil ani jednu úvahu, ktorá by vychádzala z normatívoov osobitného zákona, ktorým sa reguluje životné prostredie resp. jeho zložky; v odôvodnení nepoužil ani len základné zásady ochrany životného prostredia podľa zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí.

Takýmto spôsobom rozhodovania úrad nezabezpečil účel a cieľ zisťovacieho konania podľa čl.44 ods.4 Ústavy SR v spojení s §2 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

Napadnuté rozhodnutie je tak len formalistickým úradným aktom avšak bez toho, aby sa ním zabezpečovala

účinná ochrana a starostlivosť o životné prostredie v zmysle zákona o životnom prostredí a v zmysle ďalších osobitných právnych predpisov regulujúcich životné prostredie a jeho zložky – ide teda o rozhodnutie, ktoré je v rozpore s účelom a cieľom ochrany životného prostredia uloženého Ústavou SR v kontexte právnych predpisov na úseku životného prostredia.

Napadnuté rozhodnutie je tak nepreskúmateľné lebo skutkový stav bol zistený v rozpore so zásadou materiálnej pravdy a v odôvodnení sa opis skutkového stavu obmedzil výlučne na plagiat ucelených častí zámeru (nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov samotným úraom nezisťovaných rozhodných skutkových okolností) ako je nezrozumiteľné aj z dôvodu absencie akéhokoľvek konkrétneho právneho vyhodnotenia hoci aj plagiátorského skutkového stavu naviazaním (plagiátorských) skutkových okolností cez ich právne vyhodnotenie prostredníctvom konkrétnych kritérií na výrok rozhodnutia ako v časti výroku o tom, či sa má zámer posudzovať ako aj v časti uložených podmienok rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie je tak len formalistickým úradným aktom avšak bez toho, aby sa ním zabezpečovala účinná ochrana a starostlivosť o životné prostredie v zmysle zákona o životnom prostredí a v zmysle ďalších osobitných právnych predpisov regulujúcich životné prostredie a jeho zložky - ide teda o rozhodnutie, ktoré je v rozpore s účelom a cieľom ochrany životného prostredia uloženého Ústavou SR v kontexte právnych predpisov na úseku životného prostredia.

K právnemu postaveniu ZDS ako zainteresovanej verejnosti uvádzame nasledovné:

- 1) ZDS je podľa svojich stanov ekologická organizácia, ktorá za jadro svojej činnosti vzala aplikáciu Aarhuského dohovoru, Smernice o EIA, Zákona EIA, stavebného zákona či zákona o ochrane prírody a krajiny.
- 2) ZDS za jadro svojej činnosti vzalo aj presadzovanie materiálneho právneho štátu v oblasti životného prostredia tak, že v súlade s §177 ods.2 SSP chráni verejný záujem životného prostredia v zmysle osobitných právnych predpisov v oblasti životného prostredia.
- 3) ZDS je inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustáleho zlepšovania. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach pričom v tejto oblasti predseda ZDS študuje právo a súčasne vykonáva aplikovaný výskum (<https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89>). ZDS sa snaží, aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasť európskej zelenej transformácie (https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk) a to výlučne prostredníctvom budovania materiálneho právneho štátu v tejto oblasti. ZDS je bez politickej afiliácie a nemá žiadnu politickú agendu. ZDS má za to, že životné prostredie patrí všetkým a záujem na jeho zlepšovaní si nikto nemôže privlastňovať a to ani biznisovo ale ani politicky. Životné prostredie patrí všetkým ľuďom bez rozdielu a záujem na jeho zlepšovaní je právom a zodpovednosťou každého a všetkých.
- 4) Podľa §3 písm.t zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „dotknutá verejnosť je verejnosť, ktorá je dotknutá alebo pravdepodobne dotknutá konaním týkajúcim sa životného prostredia, alebo má záujem na takomto konaní; platí, že mimovládna organizácia podporujúca ochranu životného prostredia a spĺňajúca požiadavky ustanovené v tomto zákone má záujem na takom konaní“.

Podľa §42 Správneho súdneho poriadku „Ak má zainteresovaná verejnosť alebo dotknutá verejnosť (ďalej len „zainteresovaná verejnosť“) právo podľa osobitného predpisu na účasť v administratívnom konaní vo veciach životného prostredia, je oprávnená a) podať správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a); b) podať žalobu proti nečinnosti podľa § 6 ods. 2 písm. e); c) podať žalobu proti všeobecne záväznému nariadeniu; d) zúčastniť sa na konaní o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. a); ustanovenia tohto zákona týkajúce sa osoby zúčastnenej na konaní sa primerane použijú aj na zainteresovanú verejnosť.“

Podľa čl.2 ods.5 Aarhuského dohovoru „„zainteresovaná verejnosť“ znamená verejnosť, ktorá je alebo by mohla byť ovplyvnená rozhodovacím procesom týkajúcim sa životného prostredia alebo sa o tento proces zaujíma; pre potreby tejto definície sa mimovládne organizácie podporujúce ochranu životného prostredia a spĺňajúce všetky požiadavky vnútroštátneho práva považujú za zaujímavé sa o rozhodovací proces.“; podľa čl.3 ods.1 až ods.4 Aarhuského dohovoru „1. Každá Strana prijme nevyhnutné legislatívne, administratívne a iné opatrenia vrátane opatrení na dosiahnutie súladu ustanovení tohto dohovoru týkajúcich sa informácií, účasti verejnosti a prístupu k spravodlivosti, rovnako ako aj riadne vykonávacie opatrenia s cieľom vytvoriť a udržiavať jasný, transparentný a ucelený rámec na vykonanie ustanovení tohto dohovoru. 2. Každá Strana sa usiluje zabezpečiť, aby úradníci a orgány podporovali a usmerňovali verejnosť pri požadovaní prístupu k

informáciám, uľahčovali jej účasť na rozhodovacom procese a pri požadovaní prístupu k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia. 3. Každá Strana podporí vzdelávanie v záležitostiach životného prostredia a povedomie verejnosti predovšetkým o tom, ako možno získať prístup k informáciám, zúčastňovať sa na rozhodovacom procese a získať prístup k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia. 4. Každá Strana uzná a podporí združenia, organizácie alebo skupiny podporujúce ochranu životného prostredia a zabezpečí, že jej vnútroštátny právny systém je v súlade s týmto záväzkom.“

Žiadame úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie, aby v rozhodnutí EIA uznal ZDS ako zainteresovanú verejnosť osobitne podľa §3 písm.t zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, osobitne podľa §42 Správneho súdneho poriadku a osobitne podľa čl.2 ods.5 v spojení s čl.3 ods.1 až ods.4 Aarhuského dohovoru; účelom je ustálenie právneho postavenia ZDS ako ekologickej organizácie ako v tomto zisťovacom konaní ale aj v nasledujúcich povoľujúcich konaniach. Je legitímnym záujmom nielen ZDS ale aj ostatných aktérov na právnu istotu ohľadne tohto právneho postavenia ZDS, aby si tak všetci mohli od tohto právneho postavenia odvodiť legitímne očakávania v súvislosti s právnou ochranou práv a záujmov naprieč celým právnym poriadkom a mohli si odvodiť právne možnosti účasti ZDS ako zainteresovanej verejnosti na týchto povoľovacích konaniach.

Za účelom odvrátenia hrozby poškodenia životného prostredia v dôsledku nedostatočne spracovaného zámeru a nedostatočne vyhodnotených vplyvov na životné prostredie ako sme vysvetlili vyššie preto podávame toto odvolanie; domáhame sa tým nielen práva na priaznivé životné prostredie ale aj základného práva na dobrú správu vecí verejných vo veciach životného prostredia ako aj základného práva na účinný prostriedok nápravy vo veciach životného prostredia. Podľa §59 ods.1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Vzhľadom na konštatované pochybenia v predmetnom konaní žiadame, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil podľa §59 ods.3 Správneho poriadku a vec vrátil na nové zisťovacie konanie. Toto odvolanie má podľa §55 ods.1 Správneho poriadku odkladný účinok.

V súlade s požiadavkami NS SR č.8Sžp/12/2013 na preskúmanie či rozhodnutie neporušuje niektoré zo základných práv a slobôd, konkrétne a) práva na životné prostredie podľa čl.44 Ústavy SR, podľa čl.37 Charty základných práv občanov EÚ ako aj podľa čl.1 Aarhuského dohovoru; b) právo na úplné informácie o životnom prostredí podľa čl.45 Ústavy SR a podľa čl.4 a čl.5 Aarhuského dohovoru; c) právo na spolurozhodovanie o veciach týkajúcich sa životného prostredia podľa čl.6 Aarhuského dohovoru a Smernice o EIA, ktorá bola §66 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie priamo začlenená ako súčasť právneho poriadku SR; d) právo na dobrú správu vecí verejných v oblasti životného prostredia podľa čl.31 ods.1 Ústavy SR a čl.41 Charty základných práv občanov EÚ; e) spravodlivosť v oblasti životného prostredia podľa čl.9 Aarhuského dohovoru, podľa čl.6 Dohovoru o ľudských právach na základe nediskriminácie za proenvironmentálne názory podľa čl.14 Dohovoru o ľudských právach požadujeme preskúmanie napadnutého rozhodnutia aj v tomto kontexte dodržiavania súladu so základnými právami a slobodami priznanými Ústavou SR, medzinárodnými zmluvami a inými záväznými aktami Európskej únie.

V súlade s požiadavkami ESĽP (napr. Hiro Balani v. Španielsko, § 28.; Bochan v. Ukrajina, § 84; Krasulya v. Rusko, § 52 - https://www.echr.coe.int/Documents/Guide_Art_6_ENG.pdf) na porozumenie rozhodnutia tak očakávame v rozhodnutí nielen vlastné odôvodnenie rozhodnutia o odvolaní ale aj vyhodnotenie toho, či niektoré z odvolacích bodov nedávajú právny základ na dôvodnosť a opodstatnenosť domnienky nezákonnosti vyslovenej ZDS v kontexte obsahu odvolacích bodov.

• Toto vyjadrenie a spôsob ako ho úrad zohľadnil žiadame uviesť v rozhodnutí. • S podkladmi rozhodnutia žiadame byť oboznámení pred samotným vydaním rozhodnutia a následne sa k nim podľa §33 ods.2 Správneho poriadku vyjadríme. • Rozhodnutie ako aj ostatné písomnosti žiadame doručovať v zmysle §25a Správneho poriadku do elektronickej schránky nášho združenia na ústrednom portáli verejnej správy slovensko.sk; listiny v papierovej forme nezasilať. • Toto podanie písomne potvrdíme podľa §19 ods.1 Správneho poriadku cestou elektronickej podateľne na ústrednom portáli verejnej správy slovensko.sk.

• **Zásady Integrity konania ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/zasady-integrity-konania-zds/>

• **Environmentálne princípy činnosti ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/environmentalne-principy-cinnosti-zds/>

ZDS je inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustáleho zlepšovania. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach pričom v tejto oblasti predseda ZDS študuje právo a súčasne vykonáva aplikovaný výskum (<https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89>). ZDS sa snaží, aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasť európskej Zelenej transformácie (https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk) a to výlučne prostredníctvom budovania materiálneho právneho štátu v tejto oblasti. ZDS je bez politickej afiliácie a nemá žiadnu politickú agendu. ZDS má za to, že životné prostredie patrí všetkým a záujem na jeho zlepšovaní si nikto nemôže privlastňovať a to ani biznisovo ale ani politicky. Životné prostredie patrí všetkým ľuďom bez rozdielu a záujem na jeho zlepšovaní je právom a zodpovednosťou každého a všetkých.

Informácia: Dávame do pozornosti blog predsedu ZDS <https://dennikn.sk/autor/marcelslavik/?ref=in>, v ktorom sa vyjadruje k aktuálnym spoločenským otázkam a činnosti ZDS.

S pozdravom,

--

Združenie domových samospráv | Marcel Slávik
sídlo: Rovnianska 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava

+421 907 901 676

www.samospravydomov.org

www.enviroportal.org

www.climaterealityproject.com